ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ ΤΕΛΟΣ
Τακ. Γραφείο Α 190 14 Αμβλάδα Αθήνα 015077

Η ΕΣΧΑΤΗ ΣΑΛΠΙΓΓΑ

Τ.Θ. 90, 19011 ΑΥΛΩΝΑΣ - ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ - ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2024 - Α.Φ.209

***"Ιδού, μυστήριον λέγω προς εσάς, πάντες μεν δεν θέλομεν κοιμηθή, πάντες όμως θέλομεν μεταμορφωθή,
εν μια στιγμή, εν ριπή οφθαλμού, εν τη εσχάτη σάλπιγγι,
διότι θέλει σαλπίσει και οι νεκροί θέλουσιν αναστηθή άφθαρτοι, και ημείς θέλομεν μεταμορφωθή." Α΄ Κορ.15:51-52***

Η σπουδαιότητα της ευχαριστίας μας στο Θεό

Πώς μπορούν οι άνθρωποι που βιώνουν κάποιες κακοτυχίες και πίκρες, να λένε "Σ'ευχαριστώ Θεέ μου"; Φαίνεται τόσο παράλογο και τόσο αντίθετο σ'αυτό που ο κόσμος κάνει, όπου το συνηθισμένο είναι ν' αντιδρούν στα άσχημα περιστατικά, κρατώντας μάλιστα μία αρνητική στάση φόβου, κριτικής και πικρίας.

Παρ'όλα αυτά η στάση ευχαριστίας προς το Θεό είναι ένας τρόπος ζωής για όσους έχουν ανακαλύψει πώς να ζουν μία υπερφυσική ζωή, εμπιστευόμενοι το Θεό για το αδύνατο.

ο Απ. Παύλος *νουθετεί τους Θεσσαλονικείς και τους λέει :* "*Να ευχαριστείτε το Θεό για το καθετί. Αυτό είναι το θέλημα του Θεού, όπως αποκαλύφθηκε σ'εσάς δια του Χριστού*" (1 Θεσ.5:18). Η στάση ευχαριστίας αποδεικνύει την πληρωμένη με Άγιο Πνεύμα ζωή, είναι δηλαδή εφαρμογή της εντολής του Θεού προς τα παιδιά Του: "*...να γεμίζετε με το Πνεύμα του Θεού, να τραγουδάτε στις συνάξεις σας ψαλμούς και ύμνους και πνευματικές ωδές, να ψάλλετε με την καρδιά σας στον Κύριο. Να ευχαριστείτε πάντοτε και για όλα το Θεό και Πατέρα στο όνομα του Κυρίου μας Ιησού Χριστού.*" Εφεσ.5:18-19.

"Πάντοτε να ευχαριστώ το Θεό για όλα;" με ρώτησε κάποτε κάποιος φίλος μου, ο Τζιμ, ανυπόμονα και θυμωμένα. "Πώς μπορώ να ευχαριστώ το Θεό όταν η γυναίκα μου πεθαίνει από καρκίνο; Εγώ νιώθω συντετριμμένος. Δεν αντέχω να τη βλέπω άλλο να υποφέρει".

Παρ'όλο που ο Τζιμ ήταν Χριστιανός, δεν είχε μάθει πώς να διαθέτει δια πίστεως τις υπερφυσικές δυνάμεις του Θεού. Δεν είχε συνειδητοποιήσει ότι το Άγιο Πνεύμα είναι Αυτό που παράγει τον υπερφυσικό, πνευματικό καρπό της : "*αγάπης, χαράς, ειρήνης, μακροθυμίας, καλοσύνης, αγαθότητας, πίστης, πραότητας και εγκράτειας*" (Γαλ.5:22). Δεν ήξερε ότι το Άγιο Πνεύμα είναι έτοιμο και πάντα πρόθυμο να σηκώσει το φορτίο του Τζιμ, να γεμίσει την καρδιά του με ειρήνη και να τον κάνει να μπορεί να κρατήσει μία στάση ευχαριστίας, ακόμα και σε περιόδους δυστυχίας και απογοήτευσης.

Περίπου την ίδια εποχή, έμαθα κάποια άσχημα νέα από έναν πολύ αγαπητό φίλο και μέλος της εκκλησίας, τον Μπιλ. Μου τηλεφώνησε και μου είπε "Σου τηλεφωνώ γιατί ζητώ τις προσευχές σας. Η γυναίκα μου Αλίκη έχει όγκο στον εγκέφαλο που δεν εγχειρίζεται, όμως εμείς εμπιστευόμαστε το Θεό για το θαύμα Του". Και συνέχισε "Και οι δυο μας ευχαριστούμε το Θεό, γιατί ξέρουμε ότι Αυτός δεν κάνει λάθη και είμαστε προετοιμασμένοι για ό,τι συμβεί".

Τι αντίθεση στάσεων!! Ο Τζιμ ένιωθε φοβισμένος, ανήσυχος και πικραμένος. Παραπονιόταν "γιατί πρέπει αυτό να συμβεί σε μένα; Πώς μπορεί ένας Θεός αγάπης να επιτρέπει σε κάποιον, ειδικά σε Χριστιανό, να βιώνει έναν τόσο δυσβάστακτο πόνο και τόση αγωνία;"

Από την άλλη ο Μπιλ και η Αλίκη, είχαν ειρήνη, εμπιστευόμενοι και ευχαριστώντας το Θεό.

Ποια ήταν η διαφορά; Το ότι ο Μπιλ και η Αλίκη είχαν δώσει τον έλεγχο της ζωής τους στο Άγιο Πνεύμα και ενεργούσαν σαν άτομα πληρωμένα με το Άγιο Πνεύμα, σύμφωνα με το Λόγο του Θεού.

Περισσότερο από ένας χρόνος πέρασε όπου η υγεία της Αλίκης επιδεινώθηκε. Στο μεταξύ αυτή και ο Μπιλ δεν σταματούσαν να ευχαριστούν το Θεό. Παρ'όλο που δεν είχε γίνει κάποια θαυματουργική θεραπεία στο σώμα της Αλίκης, ο Θεός είχε κάνει το μεγαλύτερο θαύμα, καθώς τους προμήθευε με την υπερφυσική δύναμη, ώστε να μπορούν και οι δύο να δίνουν δυναμικά τη μαρτυρία τους για την αγάπη και τη χάρη του Θεού.

Λίγο πριν φύγει για τον Κύριο την επισκέφτηκα στο νοσοκομείο. Καθώς μπήκα στο δωμάτιο την είδα να χαμογελάει. Κάποιος την ρώτησε: "Αλίκη γιατί χαμογελάς;" Και αυτή απάντησε: "Ω, ο Κύριος είναι τόσο καλός μαζί μου". Μόνο όταν κάποιος είναι πληρωμένος με το Άγιο Πνεύμα, μπορεί να γεύεται μια τέτοια χαρά και ειρήνη και μπορεί να έχει τέτοια στάση ευχαριστίας.

Είναι εντολή του Θεού να "*ευχαριστούμε πάντα και για τα πάντα το Θεό*". Συγχρόνως με κάθε εντολή, υπάρχει και μία υπόσχεση "*εάν Μ' εμπιστευτείς και Με υπακούσεις, θα σε κάνω ικανό με τη δύναμη του Πνεύματός Μου, να κάνεις αυτά που σε έχω διατάξει να κάνεις*".

Το τελευταίο φύλλο της Εσχάτης Σάλπιγγας

Αγαπημένοι αδελφοί και φίλοι της Εσχάτης Σάλπιγγας,

Με λύπη μου πρέπει να σας πληροφορήσω, ότι το φύλλο που κρατάτε στα χέρια σας είναι το τελευταίο της χρονιάς που πέρασε, αλλά και το τελευταίο που εκδίδεται.

Μετά από 20 χρόνια δικής μου διακονίας στη μικρή μας εφημερίδα, ήρθε η ώρα να σας αποχαιρετίσω. Η οικονομική κρίση που εδώ και χρόνια έχει κτυπήσει την πατρίδα μας, δυστυχώς «κτύπησε» και την Εσχάτη Σάλπιγγα, παρά τις προσπάθειες που έγιναν για να αποφευχθεί μία τέτοια απόφαση.

Πιστεύω ότι όπως εγώ, έτσι και όλοι εσείς ωφεληθήκατε μέσα από τα μηνύματα που υπήρχαν στην Εσχάτη Σάλπιγγα. Αυτό που έχει μείνει στην καρδιά μου, από την πρώτη μέρα που πίστεψα στον Ιησού Χριστού, είναι πως ό,τι και αν συμβαίνει γύρω μου, ό,τι και αν ήρθε και θα έρθει στη ζωή μου, ποτέ δεν θα αμφισβητήσω την ύπαρξη του Ουράνιου Πατέρα μου και την τεράστια αγάπη Του και προστασία προς εμένα και προς όλα τα παιδιά Του. Όσο και αν «αγωνίζεται» ο διάβολος να με μεταπείσει, ποτέ μα ποτέ δεν θα πάψω να ευγνωμονώ το Θεό για το δώρο της αιώνιας σωτηρίας και για τη δίχως όρια αγάπη Του.

Σας ευχαριστώ όλους και εύχομαι να είστε πάντα και κατά πάντα ευλογημένοι.

Με αγάπη Χριστού
Ξένια Προκοπίου

*«Ξέρω πως ζει ο Θεός, ο Υπερασπιστής μου,
και πως θα πει τον τελευταίο λόγο εδώ στη γη»* Ιώβ 19:25

Η συγχώρεση ελευθερώνει

Όσα κι αν πούμε για τη συγχώρεση δεν είναι αρκετά. Ας θυμηθούμε μόνο τι κόστισε στο Θεό Πατέρα - το θάνατο του Γιου Του στο σταυρό. Χρειαζόμαστε τη συγχώρεση πιο πολύ κι από την αναπνοή μας. **Η συγχώρεση μπορεί να κρίνει ακόμα και το πού θα ξοδέψουμε την αιωνιότητα.**

Όποιος έχει γνωρίσει τη συγχώρεση από το Θεό έχει νιώσει πραγματικά τη μεγαλύτερη χαρά. Η συγχώρεση αποτελεί την αφετηρία για μια θαυμαστή απελευθέρωση από ένα παρελθόν ήττας και την αρχή για μια νέα ζωή. Αν τα αισθήματα της ενοχής συνεχίζονταν μέσα στην αιωνιότητα σίγουρα θ' αμαύρωναν τη χαρά των λυτρωμένων. Όμως όχι! Η συγχώρεση διαγράφει το παρελθόν και το θάβει για πάντα (Ιερ.31-34, Εβρ.10:17).

Συγχώρεση θα πει να φέρεσαι στον φταίχτη σαν να μην έχει κάνει ποτέ το λάθος του. Έτσι ενεργεί ο Θεός απέναντι σ' εμάς, κι έτσι θέλει να ενεργούμε κι εμείς προς τους άλλους. Χωρίς μνησικακίες.

Παρατηρούμε μέσα στην Αγία Γραφή ότι ο Θεός με τις ενέργειές Του θέτει κάποιες κατευθυντήριες γραμμές. Το ίδιο συμβαίνει και με τη συγχώρεση. Αυτός συγχωρεί και ζητά κι από μας να συγχωρούμε. Αυτός γίνεται το πρότυπό μας. Ο απ. Παύλος συμβούλευε τους πιστούς να φέρονται μεταξύ τους με καλοσύνη και ευσπλαχνία και να συγχωρούν ο ένας τον άλλο, όπως κι ο Θεός τούς συγχώρεσε δια του Ιησού Χριστού. (Εφεσ.4:32).

Ο Κύριος θέλει να είμαστε γενναιόδωροι, όσον αφορά τη συγχώρεσή μας προς τους άλλους. Ρώτησε ο Πέτρος τον Ιησού αν θα έπρεπε να συγχωρήσει τον αδελφό του μέχρι εφτά φορές κι ο Ιησούς του απάντησε όχι εφτά φορές, αλλά εβδομήντα φορές το εφτά (Ματθ.18:21-23).

Όταν αντιληφθούμε πόσο ασήμαντα είναι αυτά που μας έχουν κάνει οι άλλοι, σε σχέση με όσα εμείς έχουμε κάνει στον Κύριό μας, γίνεται φανερό ότι Αυτός έχει δώσει πρώτος το παράδειγμα της γενναιοδωρίας στη συγχώρεση.

Πρέπει ν' αντιληφθούμε πόσο σοβαρή είναι η θέση μας όταν προσευχόμαστε με τα λόγια : *"και άφες ημίν τα οφειλήματα ημών, ως και ημείς αφίεμεν τοις οφειλέταις ημών"*, και όταν δεν προχωρούμε στην εφαρμογή αυτών των λόγων, όταν δηλαδή αρνούμαστε να συγχωρήσουμε.

Στο τέλος της παραβολής του άσπλαχνου δούλου ο Χριστός είπε τα εξής φοβερά λόγια: *"Έτσι θα κάνει και σ' εσάς ο ουράνιος Πατέρας μου, αν ο καθένας σας δε συγχωρήσει τα παραπτώματα του αδελφού του μ' όλη του την καρδιά"* (Ματθ.18:35).

Όλοι μας ξέρουμε την απελευθέρωση που φέρνει στην καρδιά και στην ψυχή η συγχώρεση, και όταν εμείς συγχωρούμε, αλλά και όταν οι άλλοι μας συγχωρούν. Η κατάσταση της συνεχούς κατάκρισης είναι λυπηρή και καταστρεπτική, ενώ αντίθετα, το μυαλό που είναι ελεύθερο από τέτοια συναισθήματα ζει ένδοξα.

Η μνησικακία, η ζήλια και η απέχθεια κατατρώνε το συναισθηματικό μας κόσμο. Ίσως να μην αντιλαμβανόμαστε τη ζημιά άμεσα, αλλά είναι γνωστό ότι η εκδίκηση και η έλλειψη συγχώρεσης επηρεάζουν την καρδιά και ολόκληρο το κυκλοφοριακό σύστημα, καθώς και τα νεύρα.

Η συγχώρεση απαλλάσσει την ανθρώπινη καρδιά από το βάρος αυτό. Ηρεμεί το νευρικό σύστημα και κατεβάζει την πίεση. Η συγχώρεση είναι η έκφραση της χριστιανικής αγάπης και όπως λέει ο απόστολος Παύλος (1 Κορ. κεφ. 13ο) **χωρίς την αγάπη είμαστε ένα τίποτα και δεν μπορούμε να προχωρήσουμε παραπέρα.** Όταν συγχωρούμε γινόμαστε συνεργάτες του Θεού στην επέκταση της βασιλείας Του. Συνεπώς, όταν η αγάπη του Χριστού ριζώσει μέσα στις καρδιές μας, το γράμμα του νόμου θα γίνεται όλο και λιγότερο απαραίτητο, γιατί τότε η ίδια δύναμη που κινεί τον Κύριό μας θα κινεί κι εμάς.

Τέλος, η συγχώρεση είναι ο τρόπος να συντονισθούμε με τον Κύριο, καθώς Εκείνος ενεργεί το μεγάλο έργο της σωτηρίας μας. Προσφέροντας τη συγχώρεση στους άλλους, προσφέρουμε ελευθερία στους ίδιους μας τους εαυτούς.

Ποτέ μην πάψεις να ατενίζεις τον Ιησού

"ο Πέτρος ..... περπάτησε επάνω στα νερά για να έρθει στον Ιησού. Βλέποντας, όμως, δυνατό τον άνεμο, φοβήθηκε....." Ματθ.14:29-30

Ο άνεμος πράγματι ήταν δυνατός και τα κύματα ψηλά, όμως ο Πέτρος δεν τα έβλεπε στην αρχή. Ούτε που τα έδινε σημασία, απλά επειδή αναγνώρισε τον Κύριο πίσω απ' αυτά και έτσι.... "περπάτησε επάνω στα νερά". Στην συνέχεια άρχισε να συνειδητοποιεί ό,τι συνέβαινε γύρω του και αμέσως άρχισε να βυθίζεται. Δε μπορούσε άραγε ο Κύριός μας να τον κάνει να περπατήσει και στο κάτω μέρος των κυμάτων όπως στο επάνω; Ναι, σίγουρα θα μπορούσε, όμως όχι χωρίς τη διαρκή εμπιστοσύνη του Πέτρου στον Κύριο Ιησού.

Κάνουμε τα πρώτα βήματα πάνω στα κύματα αναγνωρίζοντας το Θεό σε κάποια πράγματα, μετά όμως μπαίνουν στη ζωή μας η αμφιβολία και ο φόβος και κατά συνέπεια βυθιζόμαστε. Εάν πραγματικά εμπιστεύεσαι τον Κύριό σου, δεν πρέπει να σ' απασχολεί το πώς και το πότε Εκείνος θα ενεργήσει. Οι καταστάσεις που βιώνεις μπορεί να είναι δύσκολες, όμως όταν δεν κάνεις τίποτα άλλο από το να τις κοιτάς, αμέσως αρχίζουν να σε επηρεάζουν και σε κάνουν ανίκανο να βλέπεις τον Ιησού πίσω από αυτές. Και μετά ακολουθεί η επίπληξή Του "ολιγόπιστε, τι σε έκανε να διστάσεις;" (Ματθ.14:31). Όσο δύσκολα και αν είναι αυτά που περνάς, εσύ συνέχισε να κοιτάς τον Ιησού, διατηρώντας μία συνεχή εμπιστοσύνη σ' Εκείνον .

Εάν αρχίσεις να αμφιβάλλεις ακόμα και για ένα δευτερόλεπτο, ενώ ο Θεός σού έχει ήδη μιλήσει, τότε είναι που θ' αρχίσεις να βυθίζεσαι και να χάνεσαι.

Ποτέ μη λες "Αναρωτιέμαι εάν στ' αλήθεια Εκείνος ήταν που μου μίλησε". Γίνε παράτολμος αμέσως και πρόθυμος να ρισκάρεις τα πάντα, δίνοντας όλα σου σ' Εκείνον. Δεν ξέρεις πότε θα ακούσεις τη φωνή Του, όμως όποτε γίνει αυτό, να είσαι αποφασισμένος να εγκαταλείψεις τον εαυτό σου και να παραδώσεις τα πάντα στον Κύριο. Μόνο μέσα από την ολοκληρωτική παράδοση του εαυτού σου και των καταστάσεων που βιώνεις θα μπορέσεις να δεις τον Ιησού. Θα μπορέσεις να αναγνωρίσεις τη φωνή Του πιο καθαρά, όταν θελήσεις να ρισκάρεις όλο σου το είναι για Εκείνον.

Η ΕΣΧΑΤΗ ΣΑΛΠΙΓΓΑ
Κωδικός 5027

Είναι μία Χριστιανική εφημερίδα που κυκλοφορεί σε 1.500 φύλλα κάθε δύο μήνες.

Ιδιοκτήτης : Ελληνική Ευαγγελική Εκκλησία Κατερίνης.

Εκδότης:Π.Χυδήρογλου-Προκοπίου.

Παλαιότερα τεύχη της Εσχάτης Σάλπιγγας, μπορείτε να βρείτε στον σύνδεσμο :

https://heraldofhiscoming.org/index.php/read-the-herald/other-languages/428-other-languages/greek/4406-greek-edition

Αποστέλλεται δωρεάν σε όποιον τη ζητήσει.

Συντηρείται από δωρεές φίλων και αναγνωστών.

E-mail : xeniaprocopiou@gmail.com

"Ευχαριστώ" για το αγκάθι

Ο Θεός μού έδωσε ένα αγκάθι στο σώμα μου" (2 Κορ. 12:7)

"Μου έδωσε...". Πώς μπορεί λοιπόν, το αγκάθι να είναι ένα δώρο από το Θεό; Συνηθίζουμε να βλέπουμε τα δώρα του Θεού μέσα από την αφθονία των πραγμάτων που κατέχουμε. Όλα αυτά όμως τα θεωρώ επικίνδυνα για τη ζωή, καθώς μικραίνουν το ποσό της αφθονίας τους. Αυτό που θέλω να πω είναι ότι θεωρώ ότι ο κίνδυνος υπάρχει στην αφθονία, ενώ αυτό που λιγοστεύει αυτό το θεωρώ δώρο.

Ο Απ. Παύλος είχε εξυψωθεί πέρα από κάθε μέτρο. Στάθηκε στα ύψη της ευδαιμονίας. Όμως μέρα χωρίς σύννεφα είναι ο μεγαλύτερος κίνδυνος και έτσι του στάλθηκε η καταχνιά πάνω από τον ήλιο. Η πνευματική του ζωή είχε ευοδωθεί με την ανάσα των λουλουδιών. Το αγκάθι είναι το καλύτερο δώρο του Θεού, υπάρχει κάτι το προστατευτικό μέσα σ' αυτό. Μπορεί να μην έχει κάποιο άρωμα, να μην έχει ομορφιά, όμως δίνει μία γλυκιά έννοια της δυστυχίας, υπενθυμίζει στον άνθρωπο ότι πάνω απ' όλα είναι άνθρωπος.

Θεέ μου, ποτέ δεν σ' ευχαρίστησα για το αγκάθι μου. Σε έχω ευχαριστήσει άπειρες φορές για τα τριαντάφυλλά μου, όμως ούτε μία φορά για το αγκάθι μου. Κοιτάζω μπροστά μου σε έναν κόσμο όπου θα αποζημιωθώ για το σταυρό μου, όμως ποτέ δεν είδα το σταυρό μου σαν ένα μέρος της δόξας Σου.

Ω, θεία Αγάπη, της οποίας το ανθρώπινο μονοπάτι τελειοποιείται μέσα από τις δοκιμασίες, δίδαξέ με τη δόξα του σταυρού μου, δίδαξέ με την αξία του σκόλοπά μου. Δείξε μου ότι αναρριχώμαι προς Εσένα μόνο από το μονοπάτι του πόνου. Δείξε μου ότι τα δάκρυά μου φτιάχνουν το ουράνιο τόξο μου. Αποκάλυψέ μου ότι η δύναμή μου ήρθε μετά από την πάλη μου στο τελείωμα της ημέρας. Τότε θα μάθω ότι το αγκάθι μου είναι μία ευλογία από Σένα και ο σταυρός μου ένα δώρο δικό Σου. Τότε θα φτιάξω ένα μνημείο για τις ώρες των θλίψεων που πέρασα, στο οποίο θα γράψω τα εξής λόγια *"Καλό ήταν για μένα που ταλαιπωρήθηκα"* (Ψαλμ. 119:71).

Όταν αδικούμαστε

Είναι φυσιολογικό να θέλουμε να υπερασπιστούμε τους εαυτούς μας όταν κάτι άδικο μας συμβαίνει. Όμως όταν αντιμετωπίζουμε μία τέτοια κατάσταση με ηρεμία και ειρήνη τη στιγμή που οι άλλοι μας κακομεταχειρίζονται και μας διώκουν, τότε πραγματικά φερόμαστε όπως ο Χριστός θα φερόταν. Ο Κύριος θέλει να αναπτύξουμε μία προσωπικότητα την οποία σαν άνθρωποι δεν διαθέτουμε. Όλοι μπορούμε να κάνουμε υπομονή όταν τα πράγματα πάνε όπως τα θέλουμε, όμως η μεγαλύτερη αρετή είναι να μπορούμε να παραμείνουμε πράοι και ελέγχοντας τα συναισθήματά μας, όποτε βιώνουμε προκλήσεις στη ζωή μας, στην καθημερινότητά μας (1 Πετρ.2:20)

Ο Φένελον, ένας βαθύς θεολόγος του 17ου αιώνα, το είχε θέσει κατ' αυτόν τον τρόπο : "*Μην ταράσσεσαι όταν κακοί άνθρωποι σε εξαπατούν. Άφησέ τους να κάνουν ό,τι θέλουν, εσύ απλά κοίτα να κάνεις το θέλημα του Θεού. Η σιωπηλή σου ειρήνη και η γλυκιά σου συναναστροφή με το Θεό θα σε ανταμείψει για κάθε τι σατανικό που έχει έρθει στη ζωή σου. Εσύ έχε τα μάτια σου στραμμένα στο Θεό, ο Οποίος μερικές φορές επιτρέπει σκληρές δοκιμασίες να έρθουν στη ζωή σου, προκειμένου να σε κάνει να στραφείς σ' Εκείνον και να μετατρέψει το κακό που σε βρήκε σε όφελός σου".*

Και ίσως αναρωτηθούμε. "για όφελός μου;" Ναι, πράγματι έτσι ακριβώς είναι. Καθώς ανταποκρινόμαστε στην αδικία με τρόπο που ο Χριστός θ' ανταποκρινόταν, τότε η ανησυχία μας, η ανασφάλειά μας και η απαισιοδοξία μας θα μετατραπεί σε ηρεμία, σταθερότητα και ελπίδα.

Γιατί προσβαλλόμαστε όταν μας κακομεταχειρίζονται; Γιατί τόσο εύκολα και γρήγορα τρέχουμε να υπερασπιστούμε τον εαυτό μας ή και ακόμα να ανταποδώσουμε εκδίκηση; Μήπως επειδή έχουμε δώσει παραπάνω αξία απ' ότι πρέπει στην καλοπέρασή μας και στα δικαιώματά μας; Εάν ναι, τότε ας κάνουμε την προσευχή που ο άγιος Αυγουστίνος συνήθιζε να κάνει : **"Θεράπευσέ με Κύριε από το πάθος μου να προασπίζομαι τον εαυτό μου διαρκώς και για ό,τι μου συμβαίνει".**

Προσευχή

Ω Κύριε, κάνε τη διάνοιά μου να γεμίσει και να λάμψει από τη διδαχή του Αγίου Σου Πνεύματος.

Κύριε, πόσο θλιβερά μικρή είναι η εκτίμηση μου στο έργο της εξιλέωσής Σου και της σωτηρίας Σου, για μένα. Έλκυσέ με σε παρακαλώ σε μια βαθύτερη ευγνωμοσύνη και κάνε με φλογερό λάτρη του Ιησού Χριστού.

Ω Κύριε, πόσο υπέροχη, μεγαλειώδης και θαυμαστή είναι η μεταστροφή μου σε Σένα. Προφύλαξέ με από κάθε μορφή κυριαρχίας, κρατώντας με μόνο για Σένα.

Ω Κύριε, πόσο ωφέλιμο και σημαντικό είναι να επιθυμώ Εσένα. Επιθυμώ διακαώς να γίνεται το δικό Σου θέλημα, και αισθάνομαι βαθιά χαρά στην προοπτική, ότι τίποτα δε μπορεί να είναι τόσο ένδοξο, όσο το τέλειο θέλημά Σου.

ΑΜΗΝ

Ο Θεός και η καταιγίδα

"Για ποιο λόγο ο Θεός έφερε την καταιγίδα χθες βράδυ;" ρώτησε το μικρό κοριτσάκι τον πατέρα του. Και πριν εκείνος προλάβει ν' απαντήσει, απάντησε η ίδια την ερώτησή της: "Ξέρω. Ο Θεός προετοίμαζε το πρωινό!". Ο Θεός είναι ο Δημιουργός όλων των πρωινών.

Το ίδιο ισχύει και με τις καταιγίδες της ζωής μας. Δεν πρέπει να κρίνουμε το χαρακτήρα του Θεού από τις τραγωδίες της ζωής. Η αγάπη, η σοφία και η δύναμή Του μπορούν να φέρουν λαμπρά αποτελέσματα ακόμα και όταν περνάμε δυσμενείς καταστάσεις.

Η Ελίζαμπεθ Ελλιοτ, φαίνεται ότι είχε μεγάλη εμπειρία γύρω από τα προβλήματα και τις θλίψεις. Όταν ρωτήθηκε πώς κατάφερνε να αντεπεξέλθει μέσα από τις τόσες αντιξοότητες που ζούσε, απάντησε ότι αυτό που την κράτησε και τη στήριξε ήταν η κυριαρχία του Θεού πάνω στα πάντα. Μου άρεσαν τα λόγια της :

"Νομίζω ότι κάθε θλίψη που περνάμε είναι μία δοκιμασία της πίστης μας, όπου αποδεικνύω εάν εμπιστεύομαι το Θεό ή δεν Τον εμπιστεύομαι".

"Ο Θεός μού υπενθυμίζει το Ποιος είναι και αυτή είναι η βάση της εμπιστοσύνης μου, το Ποιος είναι ο Θεός και όχι το τι κάνει ή το τι καταλαβαίνω μέσα από τη δύσκολη κατάσταση που βιώνω. Και εάν Αυτός είναι Θεός, τότε είναι και κυρίαρχος, και είναι υπεύθυνος για ό,τι συμβαίνει και το σίγουρο είναι ότι με αγαπά".

Η πίστη αναπαύεται σ' αυτό που είναι ο Θεός και απλά εμπιστεύεται ότι ο Θεός ξέρει τι κάνει. Η θέλησή Του και η αγάπη Του είναι τα ίδια πράγματα. Ο Θεός, Του οποίου η αγάπη αποκαλύφτηκε στο Γολγοθά, μπορεί να κάνει τα πάντα να συνεργούν για το καλό μας (Ρωμ.8:28).

Αυτή είναι μία μεγάλη αλήθεια που πρέπει να την πιστέψουμε για τη ζωή μας. Δεν καταλαβαίνουμε πάντα τι συμβαίνει ή γιατί συμβαίνει. Θα αναπαυόμαστε όμως στο ότι ξέρουμε πόσο καλός είναι ο Θεός και πόσο αξιόπιστος είναι ο χαρακτήρας Του.

Αυτό για τη διάνοιά μας μπορεί να φαίνεται πολύ σκοτεινό, όμως για την καρδιά και την ψυχή είναι μία πηγή φωτός! Μεγάλη ανακούφιση δίνει το εδάφιο του Ησαΐα 42:16: *"Θα φέρω τους τυφλούς από δρόμο που δεν ήξεραν, θα τους οδηγήσω σε μονοπάτια που δεν γνώριζαν, θα κάνω το σκοτάδι φως μπροστά τους, και τα στρεβλά ίσια. Αυτά τα πράγματα θα τους κάνω και δεν θα τους εγκαταλείψω"*

Απλά δώσε Του χρόνο για να σου το αποδείξει!

Προσευχόμενοι για τις "ειδήσεις"

Το να παρακολουθούμε ή να βλέπουμε τις εξελίξεις που συμβαίνουν στην πατρίδα μας και γενικότερα στον κόσμο, μάς κάνει να νιώθουμε τη ματαιότητα και ακόμα χειρότερα μας κάνει ν' ανησυχούμε και να φοβόμαστε. Ένας τρόπος να χειριστείς αυτό το θέμα είναι με το ν' αποκοπείς από τον κόσμο. Θα μπορούσες δηλαδή να μην παρακολουθείς, ούτε να νοιάζεσαι για τις ειδήσεις, αλλά σίγουρα μία τέτοια στάση δεν πρόκειται να βοηθήσει στο ν' αλλάξει η ροή των γεγονότων.

Υπάρχει όμως ένας άλλος καλύτερος τρόπος, ο οποίος συμπεριλαμβάνει μία δέσμευση από πλευράς σου στο ν' αλλάξεις εσύ τον κόσμο μέσα από την προσευχή, παίρνοντας δηλαδή το ρόλο του παίκτη στην παγκόσμια σκηνή. Αντί να παρακολουθείς παθητικά, αντί ν' αγνοείς την όλη κατάσταση και ουσιαστικά να κρύβεσαι πίσω απ' όλα αυτά που συμβαίνουν γύρω σου, θα μπορούσες να κατεβάσεις τη δύναμη του Θεού στις καταστάσεις που συμβαίνουν στον κόσμο, δηλαδή απλά ν' αρχίσεις να προσεύχεσαι!

Σε όλη την εκκλησιαστική ιστορία, οι προσευχές των πιστών χρησιμοποιήθηκαν από το Θεό στο ν' αλλάξουν τη ροή των γεγονότων και να μετατρέψουν αυτό που αρχικά επρόκειτο να συμβεί. Ένα εκπληκτικό παράδειγμα ήταν κατά τη διάρκεια του 2ου Παγκοσμίου Πολέμου όπου μία μικρή ομάδα πιστών προσευχόταν στην Αγγλία κάτω από την καθοδήγηση του ποιμένα τους.

Ξανά και ξανά ο Θεός τούς οδηγούσε να προσεύχονται για συγκεκριμένες μάχες που μαίνονταν, όπου πολλές απ' αυτές ούτε καν τις γνώριζαν, όμως ο Κύριος ήταν Αυτός που τους τις αποκάλυπτε και τους οδηγούσε πώς θα προσευχόντουσαν! Σε πολλές περιπτώσεις ο Κύριος χρησιμοποιούσε τις προσευχές τους για να φέρει νίκη και για ν' αλλάξει γενικά τη ροή της ιστορίας εκείνης της περιόδου.

Πολλοί από εμάς νιώθουμε ότι δεν είμαστε ικανοί να φέρουμε αλλαγή στον κόσμο και προσπαθούμε να ζούμε κάθε μέρα απλά επιβιώνοντας. Όμως ο Θεός έχει προμηθεύσει σ' εμάς την εκπληκτική ευκαιρία να ενωθούμε μαζί Του υψώνοντας προσευχές δέησης, ούτως ώστε να δούμε τη δύναμή Του να μεταμορφώνει ακόμα και τις πιο δύσκολες καταστάσεις. Αυτό όμως προϋποθέτει από πλευράς μας αλλαγή στάσης, διαφορετικό δηλαδή τρόπο αντιμετώπισης για τις ειδήσεις που βλέπουμε στην τηλεόραση ή που ακούμε στο ραδιόφωνο.

Ίσως η αλλαγή στη στάση μας είναι το πιο δύσκολο μέρος. Εάν πραγματικά πιστεύουμε στο Θεό, τότε η στάση μας θ' αρχίσει να μετατρέπεται από παθητική σε ενεργητική. Αντί να καθόμαστε και να παραπονιόμαστε για όσα βλέπουμε και διαβάζουμε στις ειδήσεις, θα πρέπει ν' αρχίσουμε να προσευχόμαστε ώστε να φέρουμε αλλαγή! Μία αλλαγμένη στάση ουσιαστικά δηλώνει ότι κάποιος επιτέλους πρέπει να κάνει κάτι και Αυτός ο Κάποιος είναι ο Θεός.

Παίρνουμε δηλαδή την απόφαση να αντιμετωπίσουμε τις ειδήσεις σαν ευκαιρίες προσευχής και καθώς το κάνουμε ας ζητήσουμε την καθοδήγηση του Κυρίου. Πολύ συχνά συνηθίζουμε να παίρνουμε τις καταστάσεις στα χέρια μας και να υποδεικνύουμε στο Θεό τι να κάνει, όμως δε θέλει ούτε χρειάζεται τη συμβουλή μας, αυτό που θέλει είναι τη συνεργασία μας, ώστε να απελευθερώσει τη δύναμή Του στις καταστάσεις. Πολλές φορές η καλύτερη ερώτηση που μπορούμε να κάνουμε είναι : "Θεέ μου, τι κάνεις μ' αυτή την κατάσταση;". Ζήτα Του να σου επιτρέψει να δεις κάποια πράγματα μέσα από τη δική Του προοπτική. Πράγματα που παλαιότερα δεν σε ανησυχούσαν, μπορεί τώρα να σε κάνουν να θρηνείς και να κλαις. Κάποια άλλα που παλαιότερα σε νευρίαζαν, τώρα γίνονται σοβαρά θέματα προσευχής. Οι τρόποι του Θεού είναι τόσο διαφορετικοί από τους δικούς μας! Να προσεύχεσαι ώστε να δεις την καρδιά του Θεού μέσα σ' όλα αυτά τα άσχημα γεγονότα.

Στη συνέχεια ρώτα τον Κύριο εάν υπάρχει κάτι που εσύ θα μπορούσες να κάνεις σαν αποτέλεσμα αυτού που είδες και της προσευχής που ήδη έκανες. Η προσευχή είναι πάντα το πρώτο βήμα, όμως σπάνια και το τελευταίο. Ίσως χρειαστεί να γράψεις ένα γράμμα σε κάποιον που έχει σχέση με τα νέα που διάβασες. Ίσως για παράδειγμα χρειαστεί να δώσεις χρήματα ή κάτι άλλο σε κάποιον. Εάν μέσα από την προσευχή έχεις τα αυτιά και τα μάτια σου ευαισθητοποιημένα στο ν' ακούν τις οδηγίες του Θεού, αυτό θα σε κάνει αποτελεσματικότερο δούλο στα χέρια Του.

Και φυσικά δες όλα τα νέα των ειδήσεων μέσα από το φως της Αγίας Γραφής και καθώς δίνεις περισσότερη προσοχή στον προφητικό Λόγο του Θεού, συχνά θα έρχεται στο νου σου κάποιο ή κάποια εδάφια από την Αγία Γραφή, ενόσω βλέπεις ή διαβάζεις τις ειδήσεις.

Η προσευχή μας ας είναι : *"Πατέρα μου δώσε μου μάτια που να βλέπουν και να πονούν για όσα συμβαίνουν γύρω μου. Βοήθησέ με να βλέπω τα πράγματα από τη δική Σου σκοπιά. Θέλω να προσεύχομαι χωρίς γογγυσμό για όλα αυτά που μαθαίνω ότι συμβαίνουν στην πατρίδα μου και στον κόσμο. Βοήθησέ με να έχω πειθαρχία στην προσευχή, καθώς παρακολουθώ και διαβάζω ειδήσεις και δείξε μου τον τρόπο που θέλεις Εσύ να προσεύχομαι.*

Σ' ευχαριστώ που μου επιτρέπεις να γίνω μέρος αυτού που Εσύ κάνεις στον κόσμο σήμερα."

Μέσα στην αδυναμία μας

"Σου αρκεί η χάρη μου, γιατί μέσα στην ανθρώπινη αδυναμία εκδηλώνεται τέλεια η δική μου δύναμη". 2 Κορ.12:9

Πριν καλά καλά κλείσει τα τέσσερα χρόνια του, ο μεγάλος βιολιστής Itzhak Perlman χτυπήθηκε από πολιομυελίτιδα κι έτσι έχασε τη χρήση των ποδιών του. Ξεπέρασε όμως αυτή του την έλλειψη αναπληρώνοντάς την με την αφοσίωσή του στο βιολί. Τα επόμενα χρόνια κατέπληξε πλήθη με τη μουσική του. Είχε χάσει τα πόδια του, αλλά η μουσική τού είχε χαρίσει φτερά!

Πολλοί υπηρέτες του Θεού αντιμετώπισαν τέτοιες δύσκολες καταστάσεις. Όταν, για παράδειγμα, ο ιδρυτής του Στρατού της Σωτηρίας στην Αγγλία William Booth, έμαθε ότι σε λίγο θα τυφλωνόταν, δεν αφέθηκε στην απελπισία. Είπε ότι, όπως είχε υπηρετήσει τον Χριστό με τα μάτια του να βλέπουν, τώρα θα έκανε ό,τι καλύτερο μπορούσε, υπηρετώντας Τον τυφλός.

Δεν μας υπόσχεται ο Θεός μια ζωή εύκολη και ασυννέφιαστη μαζί Του, χωρίς αρρώστιες, χωρίς φτώχεια, χωρίς προβλήματα και στενοχώριες. Μας υπόσχεται όμως πως θα είναι μαζί μας κάθε στιγμή της ζωής μας και θα μας γεμίζει με τη δική Του ανεξάντλητη χαρά και δύναμη, που ξεπερνάει κάθε συννεφιά και μπόρα. Και πράγματι, καταστάσεις και δυσκολίες, τις οποίες πριν ούτε που τις φανταζόμαστε, μας δίνει ιδιαίτερη χάρη και δύναμη, να τις υπομένουμε με καρτερικότητα και με πνεύμα ευχαριστίας!

Τι είναι αυτό που δίνει ώθηση στους ανθρώπους του Χριστού να συνεχίζουν να Τον ακολουθούν και να Τον υπηρετούν, ακόμη κι όταν έχουν μεγάλες δυσκολίες ή απώλειες; Είναι το ότι ζουν δια πίστεως σε συνεχή κοινωνία μαζί Του και περιμένουν την ώρα που θα κατοικήσουν αιώνια μαζί Του στην Ουράνια Πόλη, που Τεχνίτης και Δημιουργός της είναι ο Θεός *"Κι αυτό, γιατί περίμενε την πόλη που έχει θεμέλια και της οποίας αρχιτέκτονας και δημιουργός είναι ο Θεός."* Εβρ.11:10)

Αυτάρκεις μ' αυτά που έχουμε

"Μεγάλος πλουτισμός η ευσέβεια, όταν την έχει κανείς αρκούμενος σ' αυτά που έχει." 1 Τιμ.6:6

"Όταν έχουμε, λοιπόν, τροφές και ενδύματα, θα αρκεστούμε σ' αυτά." 1 Τιμ.6:8

"Να μην κυνηγάτε τα χρήματα, μένοντας ικανοποιημένοι με όσα έχετε, γιατί ο Θεός έχει πει: 'Δε θα πάψω να σε φροντίζω ούτε θα σε εγκαταλείψω" Εβρ.13:5

Αδελφοί, ο σατανάς γενικά επιδιώκει, με χοντρές πράξεις που προκαλούν την αποστροφή, να μας κάνει να βγούμε από την οδό της εξάρτησης από το Θεό και ταυτόχρονα να μας κάνει να χάνουμε τον ουράνιο χαρακτήρα μας. Χρησιμοποιεί συχνά αυτό που μας φαίνεται πιο θεμιτό: την οικογένεια, τις κοινωνικές σχέσεις, την εργασία, τις ψυχαγωγίες. Αποσκοπεί για παράδειγμα στο να δημιουργεί σε μας τη δυσαρέσκεια και τους γογγυσμούς, ενώ προτρεπόμεθα να αρκούμεθα στα παρόντα (Εβρ.13:5)

Ο διάβολος θα κάνει ό,τι είναι δυνατόν για να μας εμποδίσει να εμπιστευόμαστε το Θεό Πατέρα μας και αυτό δεν γίνεται μόνο όταν έχουμε προβλήματα που ο εχθρός μας φέρνει. Θα προξενήσει μέσα μας και την επιθυμία να αποκτήσουμε περισσότερα από αυτά που ο Θεός βρήκε ότι είναι καλό να μας δώσει.

Μια αληθινή στενοχώρια θα κατακυριεύσει τότε την καρδιά μας, η καταχνιά της κερδοσκοπίας υψώνεται, ενώ εξαφανίζεται η πνευματική διάκριση και πιστεύουμε ότι κάνουμε το θέλημα του Θεού, ενώ είναι το δικό μας θέλημα που ενεργεί και που παραφέρεται.

Αγαπητοί αδελφοί, ας μην επωμιζόμαστε βάρη που εμποδίζουν εμάς που έχουμε κληθεί, να σπεύδουμε προς τον Ιησού *"τον αρχηγό και τελειωτή της πίστης μας"* (Εβρ.12:1-2). Σε Αυτόν βρίσκεται η δύναμη για να προχωρούμε μπροστά, ταπεινά, δια πίστεως κάθε μέρα.

Ας στρέφουμε τα μάτια μας σ' Αυτόν, ας Τον προσβλέπουμε *"να μην αποκάμνετε αφήνοντας τις ψυχές σας να παραλύσουν"*. Ας μην ξεχνάμε ποτέ, ότι τα αληθινά αγαθά μας βρίσκονται κρυμμένα στους Ουρανούς.

"Όπου είναι
ο θησαυρός σας,
εκεί να είναι
και η καρδιά σας"
Λουκ. 12:34

Ξύπνα, εσύ που κοιμάσαι!

"Ξύπνα εσύ που κοιμάσαι, αναστήσου από τους νεκρούς και θα σε φωτίσει ο Χριστός" Εφεσ. 5:14

"Ομως", κάποιος θα ισχυριστεί "η Εκκλησία είναι δραστήρια και υπάρχει μεγάλη κινητοποίηση ανάμεσα στους πιστούς Χριστιανούς σε πολλά μέρη της γης".

Ναι, σωστά κάτι φαίνεται να κινείται στην Πεδιάδα με τα νεκρά κόκαλα (Εζεκιήλ κεφ.37) και αμέσως δίνεται η εντολή *"βιάσου να επιτεθείς, γιατί εκείνη τη στιγμή εγώ ο Κύριος θα βγω μπροστά σου"* 2 Σαμ.5:24.

Τα "έργα" μας όμως μπορεί να είναι νεκρά έργα (Εβρ.9:14) και απ'αυτά είναι που πρέπει να εξαγνιστούμε. Ο καθένας από εμάς έχει την ανάγκη της δύναμης του Αγίου Πνεύματος κατά τη διάρκεια της υπηρεσίας μας στον Κύριο.

"Να γεμίζετε από το Πνεύμα του Θεού" Εφεσ. 5:18 είναι η εντολή του Λόγου του Θεού. Θέλει ο Θεός τα παιδιά Του να είναι γεμάτα από το Αγιο Πνεύμα, πριν εργαστούν μαζί Του. *"Περπατάτε όσο έχετε το φως, για να μη σας πιάσει το σκοτάδι"* Ιωαν.12:35. *"Ούτε με ανθρώπινη ισχύ θα πετύχεις ούτε με φυσική δύναμη, αλλά με το Πνεύμα μου!"* Ζαχ.4:6

"Εμείς είμαστε συνεργάτες στην υπηρεσία του Θεού" (1 Κορ. 3:9) Προσευχόμαστε για αναζωπύρωση, όμως ο Θεός δεν πρόκειται να τη στείλει, εάν δεν έχουμε ειλικρινή και ολόκαρδη συνεργασία μαζί Του.

"Βγάλτε την πέτρα" (Ιωαν.11:39-41). Ο Λάζαρος επρόκειτο να αναστηθεί από τους νεκρούς, όμως ο Ιησούς πρόσταξε τους μαθητές Του να συνεργαστούν μαζί Του, προκειμένου να πραγματοποιηθεί το θαύμα. Μία μεγάλη "πέτρα" που πρέπει πολλοί από εμάς να βγάλουμε από τη ζωή μας, ώστε ο Θεός να δείξει την θαυματουργική Του δύναμη, είναι η "πέτρα" της απιστίας.

Όταν ο Ιησούς είπε το λόγο δύναμης της ανάστασης, ο Λάζαρος *"που ήταν νεκρός, βγήκε έξω από τον τάφο"*, αλλά δεν ήταν σε κατάσταση να δει ή να κάνει το παραμικρό, γιατί *"ήταν με δεμένα τα πόδια και τα χέρια με πάνινες λουρίδες, και το πρόσωπό του ήταν περιτυλιγμένο"*.

Δυστυχώς και η εκκλησία μας σήμερα έχει τυλιχθεί με νεκρόρουχα! Απιστία και τυπικές λειτουργίες είναι αυτό που συναντούμε, λες και ο Θεός δεν εννοεί αυτό που αναφέρει στο Λόγο Του, λες και ο Θεός θέλει να εκτελούμε τυπικά τα καθήκοντά μας, ενώ η καρδιά μας δε συμμετέχει σ' αυτά που κάνουμε.

"Ανοίξτε, ανοίξτε δρόμο, στρώστε τον κι ετοιμάστε τον, πάρτε μακριά τα εμπόδια από το δρόμο του λαού μου!" (Ησα.57:14) - *"τον δρόμο ετοιμάστε για το λαό που επιστρέφει! Ανοίξτε, ανοίξτε δρόμο, κι από τις πέτρες καθαρίστε τον"* (Ησα.62:10). Για να έρθει αναζωπύρωση είναι απαραίτητο να απομακρύνουμε όλα τα εμπόδια, αλλά αυτό είναι προκαταρκτικό, γιατί μετά πρέπει *"σημαία σηκώστε να τη βλέπουν οι λαοί!"* (Ησα.62:10).

Πρέπει να υψώσουμε σημαία αγιότητας, καθαρότητας, ζήλου, ταπείνωσης, αγάπης για το Θεό και για τις ψυχές που υπάρχουν γύρω μας! Πραγματικά πόση ανάγκη έχουμε για έναν Ιερεμία που να θρηνήσει για το έθνος μας και για τις αμαρτίες μας!

"Ξύπνα από τον ύπνο σου" (Εφεσ.5:14). Ακόμα και αν έχουμε αποκοιμηθεί, υπάρχει ελπίδα αρκεί να μετανοήσουμε να πιστέψουμε στο Θεό και να πράξουμε αναλόγως. Είθε ο Κύριος να βάλει βάρος στις καρδιές αυτών που Τον υπηρετούν, ώστε *"να φωνάξουν δυνατά και να πουν για τις ανομίες τους"* (Ησα.58:1), αν και η αλήθεια είναι ότι κάτι τέτοιο πληγώνει την υπερηφάνειά μας και σημαίνει σταύρωση του εγώ μας!

Η ώρα της κρίσης πλησιάζει! Και το έθνος μας θα σωθεί μόνο εάν μετανοήσουμε και επιστρέψουμε με ειλικρινή καρδιά στον Κύριο. Ο Ιησούς, η Κεφαλή της Εκκλησίας λέει ξεκάθαρα στο Λόγο Του *"όσο διαρκεί η μέρα, πρέπει να εκτελώ τα έργα εκείνου που μ'έστειλε"* (Ιωαν.9:4).

Καταραμένος ο άνθρωπος που σε άνθρωπο ελπίζει, που από Μένα απομακρύνεται και στηρίζεται σε ανθρώπινη δύναμη.

Ευλογημένος όμως είν' ο άνθρωπος που ελπίζει σ' Εμένα και μ' εμπιστεύεται. Θα είναι σαν το δέντρο το φυτεμένο κοντά στα νερά, που απλώνει τις ρίζες του προς το ποτάμι και δε φοβάται όταν έρχεται ο καύσωνας, αλλά μένουν τα φύλλα του καταπράσινα, αδιαφορεί για τον καιρό της ξηρασίας κι αδιάκοπα καρποφορεί.

Ιερεμίας 17:5-8

Χλιαρές Εκκλησίες..... προσέξτε!!

Υπάρχουν πάρα πολλές αποδείξεις ότι οι εκκλησίες μπορεί να καταρρεύσουν και να οδηγηθούν στο μαρασμό. Πού είναι εκείνες οι εκκλησίες όπου η πίστη, η υπομονή, η αγάπη και ο ζήλος τους έλαμπαν τόσο πολύ στις Πράξεις και στις Επιστολές της Καινής Διαθήκης; Πού είναι η εκκλησία της Αντιόχειας και η εκκλησία της Εφέσου, η εκκλησία των Φιλίππων και η εκκλησία της Βέροιας, η εκκλησία της Θεσσαλονίκης και η εκκλησία της Κορίνθου, αυτές οι άγιες κοινότητες, που έφεραν τόση δόξα και αίνο στο Θεό, που η υπακοή τους συζητιόταν σε όλο τον κόσμο, που τα παιδιά τους ήταν έτοιμα να χύσουν και το αίμα τους για χάρη του Ευαγγελίου;

Δεν υπάρχουν, είναι νεκρές, είναι σε μαρασμό!! Δεν διατήρησαν την πρωταρχική τους κατάσταση, έγιναν υψηλόφρονες και ύψωσαν τη ματαιοδοξία. Δεν επέμειναν στα καλά έργα, δεν αφθόνησαν με καρπούς δικαιοσύνης κι' έτσι ο Κύριος που τους είχε εμβολιάσει, τούς απέκοψε επίσης σαν ξεραμένα και άχρηστα κλήματα και αν κάτι μπορεί να ειπωθεί ότι απέμεινε δεν είναι τίποτε άλλο από κατάλοιπα και ερείπια από εκείνο που ήταν κάποτε. Αναμφίβολα, αγαπητοί, υπάρχουν υποσχέσεις που ανήκουν στην εκκλησία του Χριστού, ότι οι πύλες του άδη δεν θα υπερισχύσουν εναντίον της (Ματθ. 16:18). Ο Κύριος ποτέ δεν θ' αφήσει τον Εαυτό Του χωρίς μάρτυρα, αλλά δεν υπάρχει καμία διαβεβαίωση ότι η εκκλησία κάθε τόπου ή έθνους θα καρποφορήσει χωρίς ν' αλλάξει, εκτός αν παραμείνει πιστή. Πάρτε οποιαδήποτε εκκλησία στη γη, την πιο φημισμένη για τη σοφία της, την πιο ξακουστή για την διαχρονικότητά της, την πιο αποστολική και σίγουρα μπορούμε να πούμε ότι εάν αυτή η εκκλησία δεν είναι πιστή στο Νυμφίο Ιησού Χριστό, εάν όμως δεν κρατάει το φως του καθαρού Ευαγγελίου, εάν αφήσει την πρώτη της αγάπη, εάν υπομένει ψευδοπροφήτες να διδάσκουν και να πλανεύουν, εάν γίνει χλιαρή, και λέει: *"Είμαι πλούσια, και έχω πλουτίσει..."* (Αποκ. 3:17), εάν είναι ικανοποιημένη ότι έχει κάνει ένα όνομα να ζει, ενώ είναι νεκρή και καμαρώνει που κρατά την αλήθεια, ενώ δεν την μαρτυρά, σίγουρα μπορούμε να πούμε, ότι ο λύχνος της αργά ή γρήγορα θα απομακρυνθεί, γνωρίζοντας ότι αυτή η φοβερή προειδοποίηση έχει κάνει ξανά και ξανά καλό.

Ναι! ακόμη κι αν έχουμε λόγο να προσέχουμε και να προσευχόμαστε και να είμαστε ταπεινοί με δέος, ο εξαιρετικός χρυσός μπορεί να θαμπώσει! Κανένα σπίτι δεν μπορεί να είναι τόσο ακλόνητο, εάν οι υπηρέτες της αποκοιμηθούν. Καμία εκκλησία, όσο και αν είναι καλά δομημένη, δυστυχώς εάν κυριαρχεί η αμαρτία και η απιστία των μελών της, μπορεί ανά πάσα στιγμή ν' ανατραπεί και να καταστραφεί.

Η προθυμία του Ελισσαιέ

"Και είπε ο Ελισσαιέ, Διπλάσια μερίδα του Πνεύματός σου ας είναι πάνω μου". Β' Βασ. 2:9

Λίγο πριν αρπαχθεί στον Ουρανό ο Ηλίας ρώτησε τον Ελισσαιέ τι θα ήθελε να του δώσει. Αν και είχε προσπαθήσει ο Ηλίας να τον απομακρύνει από κοντά του τις τελευταίες ώρες, αυτός ακολούθησε πιστά το δάσκαλό του και η ανταμοιβή του ήταν ανάλογη της προθυμίας του.

Πολλές φορές μιλάμε για δύναμη, όμως ο Ηλίας το μόνο που είχε να κάνει ήταν να προσευχηθεί, κι αν ήταν να κατεβεί φωτιά κατέβαινε, κι αν ήταν να βρέξει έβρεχε!!

Ο Ελισσαιέ ζήτησε διπλή μερίδα και την πήρε. Όταν διαβάσουμε τις ζωές και των δύο, θα δούμε ότι ο Ελισσαιέ έκανε περισσότερα θαύματα από τον Ηλία. Ας μάθουμε λοιπόν να ζητάμε μεγάλα πράγματα κι αν είναι για τη δόξα Του, τότε ο Θεός σίγουρα θα μας τα δώσει.

Ευχόμαστε σε όλους τους αδελφούς και φίλους αναγνώστες

ΚΑΛΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ
ΚΑΙ
ΕΥΛΟΓΗΜΕΝΗ ΝΕΑ ΧΡΟΝΙΑ

Μάθε να Τον ευχαριστείς!

"Να ευχαριστείτε το Θεό για το καθετί. Αυτό είναι το θέλημα του Θεού, όπως αποκαλύφθηκε σ'εσάς δια του Χριστού" 1 Θεσσαλονικείς 5:18

Διακήρυξε την ελευθερία σου από το βάρος και την απόγνωση αυτού του κόσμου εμπιστευόμενος το Άγιο Πνεύμα να σε κάνει ικανό να ευχαριστείς το Θεό σε κάθε περίσταση και σε κάθε απάντηση προσευχής. Ο Θεός έχει ορίσει να έχεις την ειρήνη Του, τη χαρά Του και μία γεμάτη, άφθονη ζωή, με τέτοιο τρόπο που ο νους μας δε μπορεί να συλλάβει. Επίσης έχει ορίσει αυτή η υπερφυσική εμπειρία να είναι καρπός μόνο μίας καρδιάς που ξέρει να ευχαριστεί.

Φαντάσου ένα πουλί που κάθεται στο κλαδί ενός δέντρου και έχει βρει καταφύγιο στη σχισμή ενός βράχου από μία φοβερή καταγίδα. Νιώθοντας την ασφάλειά του, το πουλί κελαϊδάει ήσυχο, ακόμα και όσο οι κεραυνοί και οι αστραπές ωρύονται και αστράφτουν γύρω του. Το ίδιο ισχύει και για το Χριστιανό που είναι γεμάτος από το Άγιο Πνεύμα και που έχει γνωρίσει το μυστικό της δοξολογίας και της ευχαριστίας για όλα τα πράγματα. Οι καταιγίδες της ζωής συγκεντρώνονται, οι δοκιμασίες και οι πειρασμοί εισβάλουν σαν επιδημία, όμως η χάρη του Θεού είναι τόσο άφθονη, η ειρήνη και η χαρά Του τόσο υπερφυσική, που ένας Χριστιανός μπορεί να ευφραίνεται και να ευχαριστεί το Θεό με εμπιστοσύνη ό,τι και αν του συμβαίνει.

Θα ήθελα να σου συστήσω να σταματήσεις για λίγο αυτή τη στιγμή και ν' αναλογιστείς όλα αυτά για τα οποία οφείλεις να ευχαριστήσεις το Θεό, είτε καλά είτε κακά. Ευχαρίστησέ Τον για κάθε απογοήτευση, στεναχώρια, λύπη, προσωπικά προβλήματα, καθώς επίσης για τα καλά πράγματα που απολαμβάνεις.

Ζήτα από το Θεό να σφραγίσει την καρδιά σου με τη βεβαιότητα, ότι καθώς Τον ευχαριστείς σε όλες τις περιστάσεις, πράγματι θα κάνει τα πάντα να συντελέσουν στο καλό (Ρωμ.8:28), ενώ συγχρόνως θα μαθαίνεις όλο και περισσότερο να Τον εμπιστεύεσαι και να Τον υπακούς. Ζήτα Του να σε κάνει να μπορείς να Τον ευχαριστείς σαν πράξη θέλησης, ακόμα και τις στιγμές που δεν το αισθάνεσαι. Εμπιστεύσου Τον να ελευθερώσει την υπερφυσική Του δύναμη στη ζωή σου, όσο εσύ δείχνεις ένα αληθινό πνεύμα ευχαριστίας.